

man ser på udlandet, hvis man som sagt ser på Vestlapland, England, Spanien, Norge – mange af de lande, vi sammenligner os med – kan man se, at det jo faktisk er en del af selve behandlingen, at de pårørende bliver set som en ressource, og man suger viden ud af dem, fordi det kommer patienten til gavn. Men jeg er til gengæld også enormt glad for, at vi har den diskussion her, og at vi i det mindste har muligheden for at diskutere det her. Men selvfølgelig hjælper det ikke i forhold til at afgøre, hvorvidt de her pårørende skal have rettigheder.

Men de, der lytter med derude, skal vide, at vi fra SF's side gør alt for, at de sindslidende skal have de samme muligheder som dem, der har en fysisk lidelse. Og i modsætning til de andre, bortset fra at Enhedslisten – og jeg ved også godt, at Det Radikale Venstre støtter forslaget, det skulle jeg faktisk sige herfra – er vi et af de partier, der ikke kun vil snakke om det, men også vil gøre det til en realitet ved at lave en lovændring, ved at indføre det i loven, at man har den ret. For det er nemt at sige, at intentionerne er gode, og at man synes, at det er rigtig godt, men det hjælper bare ikke de pårørende, som er derude, og som rigtig gerne vil gøre en forskel for deres kære.

Kl. 18:08

Anden næstformand (Søren Espersen):

En kort bemærkning fra fru Karen Klint.

Kl. 18:08

Karen J. Klint (S):

Nu skal jeg selvfølgelig ikke gå i rette med fru Özlem Sara Cekic i, hvordan hun som ordfører for forslaget samler op, men jeg synes, at vi var flere, der sagde, at vi gerne ville være med til at se på, hvordan vi får implementeret de regler og rettigheder, der er i forvejen. Jeg har også noteret mig, at forslaget jo handler om både hospitalspsykiatrien og om socialpsykiatrien. Jeg har som ordfører adskillige gange her i salen foreslået, at vi skulle gennemgå serviceloven med en tættekam for at se, om reglerne der var gode nok set i forhold til, at mennesker med sindslidelser får den rigtige behandling som borgere og ikke kun, når de bliver patienter og bliver indlagt, netop som forebyggelse for at de bliver indlagt. Så jeg tror, at vi er meget mere enige. Vi er bare ikke enige i, at det lige er den lovgivningsmæssige ramme, der bliver fastsat her, som er løsningen på nuværende tidspunkt. Vi har også talt om, om der ikke skulle være en national handlingsplan, netop for at sortere tingene ligesom man gør på nogle af de somatiske områder. Jeg ved,

at Danske Regioner her i slutningen af april holder en konference derom. Så jeg vil bare lige sige, at vi nok er mere enige i målet, end det lød til på opsamlingen.

Kl. 18:09

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 18:10

Özlem Sara Cekic (SF):

Vi er enige i målet, bliver der sagt, men vi er bare uenige i den tilgang, vi skal have til tingene. Jeg synes, det er helt o.k. at sige, at vi er uenige, altså, vi er uenige i forhold til de 600.000 sindslidende, der er i Danmark, med hensyn til, hvordan vi tror de kommer sig bedst. Jeg tror personligt ikke på, at de bedst kommer over deres sygdom, ved at de bliver indlagt og får en pille, og så er de raske. Jeg tror mere på en helhedsorienteret behandling. Jeg tror mere på, at hvis man rykker psykiatrien ud lokalt, hvis man koordinerer mellem socialforvaltningen, f.eks. Kriminalforsorgen, eller hospitalspsykiatrien, får vi en langt bedre indsats. Jeg tror også på, at hvis flere og flere pårørende bliver inddraget og bliver set som en del af løsningen, vil det også være med til, at man kan komme sig som sindslidende.

Jeg synes, at det er helt o.k., at befolkningen ved, at vi er uenige. SF mener noget andet om det her. Vi har nogle klare ambitioner i forhold til, hvordan vi skal behandle vores sindslidende – 600.000 mennesker, som er sindslidende – og vi har også en klar vision i forhold til, hvordan vi skal behandle vores pårørende til sindslidende, som er over en million mennesker.

Kl. 18:11

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Karen J. Klint.

Kl. 18:11

Karen J. Klint (S):

Jamen af hensyn til, at alting herinde bliver skrevet ned, er jeg altså nødt til at gå i rette med ordføreren om, at der ikke er nogen af os andre – og jeg har i hvert fald slet ikke selv gjort det – der har talt imod det forebyggende med hensyn til det sociale, med hensyn til helhed. Så var der jo ingen grund til, at jeg gentog vores forslag om en national handlingsplan, som har været med i mange drøftelser, og så var der jo ingen grund til, at jeg gentog, at vi også har tilbudt at gå serviceloven efter. Det gjorde vi, dengang vi stemte imod ambulant tvang, netop fordi vi er enige i, at medicin ikke kan stå alene, og at det er alle mulige andre behandlingsvifter, der tæller. Jeg